

Kirker skal sikres disse en Vedligeholdelses- og Driftsfond paa mindst en Tiendedel af, hvad Kirken med Tilbehør har kostet, da et Beløb, svarende til Renten af en saadan Fond, altid vil kunne sikres en selvejende Kirke gennem den aarlige Ligning.

6. Endelig skal nævnes, at man har ophævet Lovens § 19 angaaende Ydelse af Tilskud fra formuende selvejende Kirker til trængende selvejende Kirker, da Forudsætningen for den er bortfaldet under de nuværende økonomiske Forhold, hvor Kirkerne ikke er i Stand til at yde saadanne Tilskud, og hvor der gennem Ligning kan skaffes de fornødne Beløb til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift.

Det af Kirkeministeren fremsatte Lovforslag underkastedes i Landstinget Udvalgsbehandling, og man enedes under denne om at gennemføre det med to Ændringer, af hvilke den ene er omtalt foran; den anden var af rent formel Karakter.

Udvalget drøftede bl. a. den i Loven om Kirkers Bestyrelse § 4 indeholdte Bestemmelse om Adgang til Nedsættelse af et snævrere Udvalg (*Forretningsudvalg*) inden for Menighedsraadet, idet den Opfattelse blev gjort gældende, at det maaske i nogle Tilfælde vilde være bedre, om der blev nedsat flere Udvalg. Efter hvad Kirkeministeren gjorde gældende i en Skrivelse, fandt han dog ikke tilstrækkelig Anledning til at ændre den nævnte Bestemmelse, da det har vist sig praktisk, at der nedsættes et Forretningsudvalg, og Loven giver Frihed til i Vedtægten for Udvalgets Tilsyns- og Myndighedsomraade at henlægge flere eller færre Opgaver inden for de daglige Forretninger til nævnte Udvalg, ligesom der intet er til Hinder for, at Menighedsraadet kan nedsætte andre Udvalg, alt efter som Forholdene i det enkelte Tilfælde gør det nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Ogsaa Spørgsmaalet om, hvordan der skal forholdes med eventuelt forekommende *overskydende Ligningsbeløb*, var Udvalget inde paa. Kirkeministeren oplyste herom, at der i Indenrigsministeriets Cirkulære af 29. Juni 1933 til samtlige Kommunalbestyrelser uden for København og Frederiksberg angaaende Ligning og Optræknings m. m. af kirkelige Afgifter, Afsnit II, trediesidste Stykke, er fastsat følgende: „Saafremt der ved Ligningen fremkommer et Over- eller Underskud, maa dette ikke overføres til Hovedregnskabet, men skal overføres til næste Aars Ligning, saaledes at det overførte Beløb kommer i Betragtning ved Ligningsbeløbenes Fastsættelse for næste Skatteaar.“ Det skulde herefter ikke kunne forekomme, at der